

18 ΙΟΥΛΙΟΥ 2021

† ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ

«Τῶν ἁγίων καὶ θεοφόρων πατέρων
τῆς ἐν Χαλκηδόνι Δ' Οἰκουμενικῆς συνόδου (451)».
Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Αἰμιλιανοῦ. (†363)

ᾠχος γ'. Ἐωθινὸν δ'.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος Γα ϕ

 ^{Γα}
ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μι ιν ^υ ^η ευ
^φ
λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ου

ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

 ^{Γα}
ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μι ν ευ λο
γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ
 ^Γ ^υ
ρι ου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τὸ Ἀναστάσιμον.

 ^{Γα} ^{Πα}
υ φραι νεσθωτα ου ρα νι α α γα λ λι α σθω

τα ε πι γει ει α ^{Γα} ο τι ε ποι η σε κρα τος εν βρα
 χι ο νι αυ του ^{Πα} ο Κυ ρι ος ε πα τη σε τω θα να
 α τω τον θα α να α τον ^{Γα} πρω το το κος των νε κρων ε γε
 νε το ^{Πα} εκ κοι λι ας Α δου ε ρυ σα το η μας ^{Πα}
 και πα ρε σχε τω κο ο σμω το με γα ε ε λε ε
 ος ^{Γα}

Δόξα. Τῶν Πατέρων.

Ἦχος Ἀδ' Γα ρ

Υ περ δε δο ξα σμε νος ει Χρι στε ο ο Θε ε
 ος η η μων ^{Γα} ο φω στη ρας ε πι γης τας πα
 τε ρας η μων θε με λι ι ω ω σας ^{Γα} και δι αυ των
 προς την α λη θι νην πι στιν παν τας η μας ο δη
 γη σας ^{Γα} πο λυ ευσπλα γ χνε ε δο ξα α σοι ^{Γα}

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Ο δι η μας γεννη θεις εκ Παρ θε νου και σταυ ρω
 σιν υ πο μει να ας α γα α θε ^{Γα} ο θα να τω τον θα
 να τον σκυ λε ευ σας και ε γε ρσιν δει ξας ως Θε ος μη πα

ρι δησους ε πλασας τη χει ει ρι σου ρει ξον την φι
 λαν θρω πι αν σου ε λε η μον δε ξαι την τε κου σαν
 σε Θε ο το ο κον πρε σβευ ου σαν υ περ η μων και
 σω ωσον Σω τη ημων λα ον α πε γνω σμε ε νο ο ο ον

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Γα ϕ

X ρι στος εκ νε κρων ε γη γε ρ ται η α πα ρ χη των
 κε κοι μη με ε νων ο πρω το το κος της κτι σε ως
 και δη μι ου ρ γος παν των των γε γο νο των την
 κα τα φθα ρει σαν φυ σιν του γε ε νους η μων εν ε
 αυ τω ω α νε και νι ι σεν ουκ ε τι θα να τε κυ ρι
 ευ εις ο γαρ των ο λων Δε σπο της το κρα τος σου κα
 τε ε λυ υ σε

Δόξα.

Σ αρ κι του θα να του γε υ σα α με νος Κυ ρι ε
 το πι κρον του θα να του ε ξε τε μες τη ε γε ρ σει ει σου

Γα και τον ανθρωπον κατ αυ του ε νι σχυ σας της αρ
 Πα χαι ασ κα τα ρας την ητ ταν α να κα λου με ε νος ο υ
 Γα πε ρα σπι στης της ζω ης η μων Κυ υ ρι ε δο ο
 ξα σοι

Και νυν. Θεοτοκίον.

Σ Γα ε την με σι τευ σα σαν την σω τη ρι αν του
 Πα γε ε νους η μων α νυ μνου μεν Θε ο το ο κε Παρθε ε
 Γα νε εν τη σαρ κι γαρ τη εκ σου προ σλη φθει ση ο Υι
 Πα ος σου και Θε ος η μων το δι α σταυ ρου κα τα δε ξα
 α με νος πα α θος ε λυ τρω σα το η μας εκ φθο
 ρας ως φι λα αν θρω πος

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Γα Τ ο α να λ λοι ω το ον το της Θε ο ο τη τος και
 Νη το ε κου σι ο ον πα θος σου Κυ υ ρι ε εις ε
 Πα αυ τον κα τα πλα γεις ο Α δη σε πω δυ ρε ε το τρε μω
 Νη την του σω μα το ος μη φθα ρει σαν υ πο ο στα σιν βλε

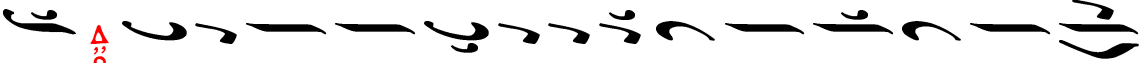
πω τον α ο ρα α τον μυ στι κως πο λε μουν τα με ^ν _{δλ} δι
^{Γα}
ο και ους κα τε χω κραυ γα ζου σι δο ξα Χρι στε τη α
να στα α σει ει σου ^Γ _{δλ}

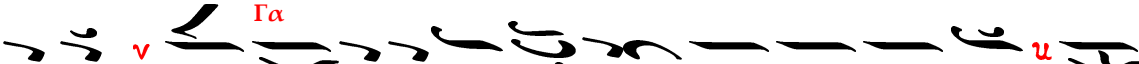
Δόξα.

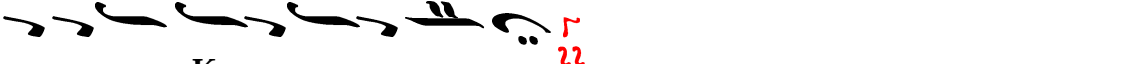
^{Γα} **T** ο α κα τα α ληπτο ον το της σταυ ρω ω ω
^{Γα} σε ως και α νερ μη νευ το ον το της ε γε ερ σε ως ^Δ _{δλ}
^{Πα} θε ο λο γου μεν οι πι στοι α πορρη τον μυ υ στη ρι ι
^{Γα} ^π ₉ ον ση με ρον γαρ θα α να το ος και ο Α δης ε
^Δ _{δλ} σκυ υ λευ ται γε νος δε αν θρω πι ι νον α φθα ρ σι
^{Γα} α αν εν δε δυ ται ^ν _{δλ} δι ο και ευ χα ρι ι στως κραυ γα
ζο μεν δο ο ξα Χρι στε τη α να στα α σει ει
σου ^Γ _{δλ}

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

^{Γα} **T** ον α κα τα ληπτο ον και α πε ρι ι γρα πτον ^Δ _{δλ}
^{Γα} τον ο μο ου σι ο ον Πα τρι και Πνε ευ μα τι ^{Πα} _{δλ} εν τη
γα στρι σου μυ στι κως ε χω ρη σας Θε ο μη τω ^π ₉
^{Γα} μι αν και α συ γχυ το ον της Τρι α δος ε νε ερ γει

 αν ^Δ₂ εγ νω μεν τω το κω ω σου εν τω κο σμω δο ξα

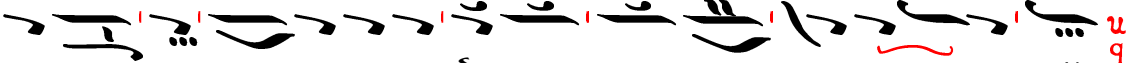
 ζεσθαι ^ν₂ δι ο και ευ χα ρι στως βο ω μεν σοι ^υ₉ χαι

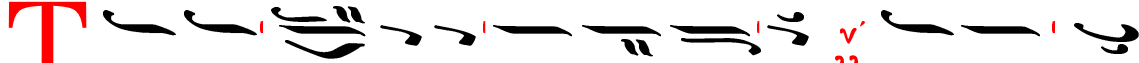
 αι ρε η Κε χα ρι τω με νη ^γ₂₂

Εὐλογητάρια ἀναστάσιμα Θεοφάνους Βατοπαιδινού.

Ἦχος π̣ά̣ Κε ρ

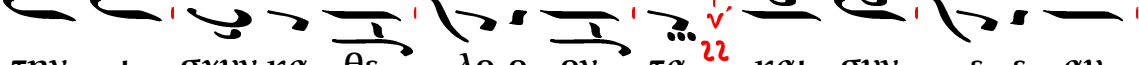
E

 υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ^ν₂₂ δι δα ξο ο

 ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ ^υ₉
T

 ων α γγε λων ο δη η η μος ^ν₂₂ κα τε πλα

 γη ο ρω ω ων σε ^ν₂₂ ε εν νε ε κροι οις λο γι

 σθε ε ε εν τα ^υ₉ τθ θα να τθ δε Σω ω ω τερ ^ν₂₂

 την ι σχυν κα θε λο ο ον τα ^ν₂₂ και συν ε ε αυ

 τω ω το ον Α δαμ ε γει ρα ντα ^υ₉ και εξ

 α δσ παν τας ε λευ θε ρω ω σαν τα ^υ₉

E

 υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ^ν₂₂ δι δα ξο ο

 ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ ^υ₉
T

 ι τα μυ ρα συ μπα θως τοις δα ακρυ σι ^ν₂₂ ω ω

μα α θη τρι αι κιο να α α α τε ο α στρα

πτων εν τω τα φω Α αγ γε λος προ σε φθε εγ

γε ε το ταις μυ ρο φο ο ο ο ροις ι δε τε ε υ

μεις τον τα α φον και η σθη τε ο Σω τηρ

γαρ ε ξα νε ε ε στη τσ μνη η μα τος

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ

Λι ι α ανρω ι μυ ρο φο ροι ε εδ ρα μον

προστο μνη η μα α σθ θρη νο λο γσ σ σ σαι αλλ

ε πε στη προς αυ τας ο αγ γε λος και ει ει ει

ει πε θρη νσ ο ο και ρο ος πε ε παυ ται μη

κλαι ε τε την α να στασιν δε α πο στο λοις

ει ει πα τε

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ

Μυ ρο φο ροι γυ ναι αι αι κες με τα μυ

ρων ελ θς ς ς ς σαι ²² προς το μνη η μα σς

Σω ω ω ω τερ ⁹ ε νη χων το αγ γε ε ε λς

προς αυ τας φθε γγο με ε ε ε νς ²² τι με τα α α νε

κρων τον ζω ω ων τα λο γι ζε σθε ⁹ ως Θε

ος γαρ ε ξα νε ε ε στη τς μνη η μα τος ⁹

Δ ο ξα Πα τρι ι ι και Υι ω ω και αι Α γι ω

Πνευ μα τι ⁹

Π ρο σκυ νς μεν Πα τε ε ε ρα και τον τς

τς Υι ο ο ο ον τε ²² και αι τω ω Α α γι ον

Πνε ε ε ευ μα ⁹ την Α γι αν Τρι α α α δα εν

μι α τη ου σι ι ι ι α ²² συν τοις Σε ε ε ρα

φι ιμ κρα α ζον τες το Α α γι ος Α γι

ος ⁹ Α γι ος ει Κυ υ ρι ε ⁹

Κ αι νυ υ υν και α ει και εις τς αι ω ω

ω ω να ας τω ων αι ω ω νων α μην ⁹

Ζ ω ο δο την τε κς ς ς σα τον Α δαμ

α μαρ τι ι ι ι ι ας ε ε λυ υ τρω ω σω Παρ

θε ε ε ε νε χαρ μο νην δε τη Ε ε ευ α α

ντι λυ πης πα ρε ε ε εσ χες ρευ σαν τα α α ζω

η ης ι ι θυ νε προς ταυ την δε ο εκ

σ σαρκω θει εις θε ος και α αν θρω πος

A λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη

λυ ι α α δο ο ξα σοι ο Θε ος

Τὸ τρίτον.

A λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη

λυ ι ι α α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ο

ο ος

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος π̣᾿ ρ̣ Κε ρ

E υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σ

T ων Α γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη

ο ρω ων σε εν νε κροις λο γι σθεντα τθ θα να α

τὸ δε Σωωτέρη τὴν ἰσχυρὴν καθελοῦντα καὶ συν
εαυτῶν τὸν Ἀδάμ ἐγειράντα^{u q} καὶ ἐξάδ
παντὰς ἐλευθερώσαντα^{u q}

Ευλογητός εἰ Κύριε διδάξον με τὰ δι
καίωματά σου^{u q}

Τιταμυρασμύπαθως τοῖς δακρυσί^{v' u}ωμάθη
τρίαικίονα τε^{u q} ὁ ἀσραπτῶν ἐν τῷ τῶ φῶ Ἀ
γγελος προσηγγετοταῖς μύροφοροῖς^{u q} ἰδέτε υ
μῖς τὸν τῶ ἀφόν καὶ ἠσθητε^{u q} ὁ Σωτῆρ γὰρ ἐ
ξάνεστήτῃ μνήματός^{u q}

Ευλογητός εἰ Κύριε διδάξον με τὰ δι
καίωματά σου^{u q}

Λιανπρωϊ μύροφοροῖ ἐδραμον πρὸς τὸ μνη
μασθηνο λογῶσαι^{u q} ἀλλεπεστή πρὸς αὐτάς ὁ
Ἄγγελος καὶ εἰεπεθη νῶ ὁ καιρός πεπαύται
μηκλαίετε^{u q} τὴν ἀνάστασιν δε Ἀποστόλοις εἰεἰ

πα α τε ^{u q}

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ ^{u q}

Μ υ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υ ρων

ελ θσ ς σαι προς το μνη η μα σθ Σω τερ ^{u q} εν η χσ ς ν

το Α γγε ε λσ προς αυ τα ασ φθε γγο με ε νσ τι με

τα νε κρων τον ζωων τα λο γι ζε σθε ^{u q} ως Θε ος

γαρ ε ξα νε ε στη τσ μνη η μα α τος ^{u q}

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^{v' 22} και Α γι ω Πνευ μα

τι ^{u q}

Π ρο σκυ νσ ς μεν Πα τε ε ρα και τον τσ ς τσ

Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα ^{u q} την α γι ι

αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις

Σε ρα φειμ κρ α ζον τεσ το Α α γι ος Α γι ος ^{u q} Α

γι ος ει Κυ ρι ι ε ^{u q}

Κ αι νυ υν και α ει και εις τσς αι ω νας των

αι ω νων α μην ^{u q}

Z ω ο δο ο την τε κσ ς σα ε λυ τρωω σω Παρ

θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας ^{u q} χαρ μο νη ην δε

τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχεσ ρευ σαν τα

ζω ης ^{v' 22} ι θυ νε προς ταυ την δε ^{u q} ο εκ σσ σαρκω θεις

Θε ος και αν θρωω ποσ ^{u q}

A λλη λσ ι α Α λλη λσ ι α ^{v' 22} Α λλη λσ

ι α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^{u q} (δισ)

Τὸ τρίτον

A λλη λσ ι α Α λλη λσ ι α ^{v' 22} Α λλη

λσ ς ι ι α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ο ος ^{u q}

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ηὐλόγηταί Σου...

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος γ'.

Ἐκπλήττων τῇ ὄρασει, δροσίζων τοῖς ῥήμασιν, ὁ ἀστράπτων Ἄγγελος, ταῖς Μυροφόροις ἔλεγε· Τὸν ζῶντα τί ζητεῖτε ἐν μνήματι; ἠγέρθη κενώσας τὰ μνήματα· τῆς φθορᾶς ἀλλοιωτὴν, γνῶτε τὸν ἀναλλοίωτον· εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου! ὅτι τὸ γένος ἔσωσας τῶν ἀνθρώπων.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος Γα ϛ

Ἀντίφωνον Α

Την αι χμα λω σι αν Σι ων συ ε ξει λου εκ
Βα βυ λω ω νος ^{π ϛ} κα με εκ των πα θων προς ζω ην ελ
κυ σον Λο γε ^{ρ ϛ}

Εν τω νο τω οι σπει ρον τες δα κρου σιν εν
θε οις ^{π ϛ} θε ρι ου σι στα χυ ας εν χα ρα α ει
ζω ι ας ^{ρ ϛ}

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι ^{π ϛ} και νυν και α ει ^{ρ ϛ} και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην ^{π ϛ}

Αγι ω Πνευ μα τι πα σα α γα θο δω ρι α ως
Πα τρι ι και Υι ω ω συ να στρα α πτει ^{π ϛ} εν ω
τα παν τα ζη και κι νει ται ^{ρ ϛ}

Ἀντίφωνον Β'

Εαν μη Κυ ρι ος οι κο δο μη ση οι κον των α
ρε των μα την κο πι ω μεν ^{π ϛ} την δε ψυ χην σκε πον

τος ου δεις ημων πορθειται αι την πολιν

Tου καρπου της γαστρος τω πνευματι υιοποι

ητως σοιτωχριστω ως Πατρι οι Αγιοι παντοτε

εισι

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευ

ματι και νυν και αι και εις τους αιωνων αι

ωνων αμην

Aγιω Πνευματι ενθεω ρηται πασα

αγιοτης σοφια ουσι οι πασαν γαρ

κτιιισιν αυτω λατρευσωμεν Θεος γαρως Πα

τριτε και λογω

Ἀντίφωνον Γ'

Oι φοβουμενοι τον Κυριον μακαριοι τρι

βους βαδιουνται των εντολων φαγονται ζωη

ραν γαρ παγκαρπιαν

Kυκλωτης τραπεζης σου ευφρανθητι καρων

σου ποι με να αρχα τα εκ γο να φε ρον τα

κλα δουσα γα θο ερ γι ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι ο πας πλου τος της δο ξης

εξ ου χα ρις και ζω η πα ση τη κτι ι σει συν

Πα τρι γαρ α νυ μνεται και τω Λο γω

Τὸ Προκείμενον.

Ε ι πα τε εν τοις ε θνε σιν ο τι Κυ ρι

ος ε βα σι λευ σε και γαρ κα τωρ θω σετηνοι κου με

νην η τισου σα λευ θη σεται

Στίχος α'. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

Ε ι πα τε εν τοις ε θνε σιν ο τι Κυ ρι

ος ε βα σι λευ σε και γαρ κα τωρ θω σετηνοι κου με

νην η τισου σα λευ θη σεται

Στίχος β'. Αναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτοῦ, ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τὰ θαυμάσια αὐτοῦ.

^χΕ ι πα τε εν τοις ε θνε σιν ο τι Κυ ρι
 ος ε βα σι λευ σε ^υ και γαρ κα τωρ θω σετηνοι κου με
 νην ^χ η τισουσα λευ θη σε ται αι αι ^ζ ^ζ

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Ἦχος Δι-θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τωτον Κυ ρι ον ^ε

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η ^ζ πα σα τον

Κυ ρι ο ο ον ^χ ^Δ

Ὁ διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεύς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἐωθινὸν Δ'

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (κδ' 1-12).

Τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων ὀρθρου βαθέος ἦλθον γυναῖκες ἐπὶ τὸ μνήμα φέρουσαι ἃ ἠτοίμασαν ἀρώματα, καὶ τινες σὺν αὐταῖς. Εὗρον δὲ τὸν λίθον ἀποκεκλισμένον ἀπὸ τοῦ μνημείου, καὶ εἰσελθοῦσαι οὐχ εὗρον τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαπορεῖσθαι αὐτάς περὶ τούτου

καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο ἐπέστησαν αὐταῖς ἐν ἐσθήσεσιν ἀστραπτούσαις. Ἐμφόβων δὲ γενομένων αὐτῶν καὶ κλινουσῶν τὸ πρόσωπον εἰς τὴν γῆν εἶπον πρὸς αὐτάς· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; Οὐκ ἔστι ὧδε, ἀλλ' ἠγέρθη· μνήσθητε ὡς ἐλάλησεν ὑμῖν ἔτι ὦν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, λέγων ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου παραδοθῆναι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἀμαρτωλῶν καὶ σταυρωθῆναι, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστῆναι. Καὶ ἐμνήσθησαν τῶν ῥημάτων αὐτοῦ, καὶ ὑποστρέψασαι ἀπὸ τοῦ μνημείου ἀπήγγειλαν ταῦτα πάντα τοῖς ἑνδεκα καὶ πᾶσι τοῖς λοιποῖς. Ἦσαν δὲ ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία καὶ Ἰωάννα καὶ Μαρία Ἰακώβου καὶ αἱ λοιπαὶ σὺν αὐταῖς, αἱ ἔλεγον πρὸς τοὺς ἀποστόλους ταῦτα. Καὶ ἐφάνησαν ἐνώπιον αὐτῶν ὡσεὶ λῆρος τὰ ῥήματα αὐτῶν, καὶ ἠπίστουν αὐταῖς. Ὁ δὲ Πέτρος ἀναστὰς ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας βλέπει τὰ ὀθόνια κείμενα μόνα, καὶ ἀπῆλθε πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

Χ Δ

Ελε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα τα

το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος των οι

κτιρωων σθ ε ξα λειψοντο α νο μη μα μθ

Επι πλει ον πλυννον με α πο της α νο μι ι

ας μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον

με

Οτι την α νο μι αν μ ε γω γι νω σκω ^Δ και
η α μαρ τι α μ ε νω πι ον μ ε στι δι α παν
τος ^Δ

Σοι μο νω η η μαρ τον ^Δ και το πο νη ρον ε
νω πι ον σ ε ποι οι η σα ^Δ ο πως αν δι και ω
θης εν τοις λο γοις σ ^Δ και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι
σε ^ε

Ιδ ε γαρ εν α νο μι αις συ νε λη φθη ^Δ και εν α
μαρ τι ι αις ε κισ ση σε με η μη τη ρ μ ^ε

Ιδου γαρ α λη θει αν η γα α πη σας ^Δ τα α
δη λα και τα κρυ φια της σο φι ι ας σ ε δη λω σας
μοι ^ε

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως. ^{χ ε}

Ιδ ε ς γ α ρ α λη η η η
θει αν η η η γα πη η σα ας ^Δ τα α δη λα
και αι τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο φι

ι ι α ας σϝ ϝ ϝ ε δη λω ω ω ω σα α α

α α ας μοι οι οι οι

Ὁ ἀ χορός.

Ε ις ποολ λα ε ε τη δε σπο ο τα

Ρ αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο

μαι πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευκαν θη σομαι

Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευφρο

συ νην α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πεινω με

να

Α πο ςρεψον το προσωπον σϝ α πο των α

μαρτιων μη και πασαςτας α νο μι ας μη εξα λει

ψον

Κ αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε

ος και πνευ μα ευ θες εγ και νι σον εν τοις εγ κα τοις

μη

Μη αποριψης με απο τω προσωπω σου και
το Πνευμα σου το αγιον μη αντανελης απε
μυ

Αποδος μοι την αγαλλιασιν του σωτη
ριου σου και πνευματι ηγεμονικωστηριζον
με

Διδαξω ανωμους τας οδους σου και ασε
βεις επι σε επιστρεψουσι

Ρυσαι με εξ αιματων ο Θεος ο Θεος της
σωτηριας μου αγαλλιασεται η γλωσσα μου την
δι και ο συνησθ

Κυριε τα χειλη μου ανοιξεις και το
στομα μου αναγγειλει την αινεσιν σου

Οτι ειη θελησασθουσι ανεδωκα αν
ο λοκαυτωματα ουκ ευδοκησεις

Ηυσι ατω Θεω πνευμα συντετριμμενον

καρδιαν συντετριμμένην και τεταπείνωμένην
ο Θεός ουκ εξουδένωσε

Αγαθόν Κυριεν τη ευδοκία σου
την Σιών και οι κοδομηθη τω ταπεινη Ιερου
σαλημ

Τοτε ευδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης
αναφοραν και ολοκαυτωματα

Τοτε ανοίσουσιν επι το θυσιαστηριον
σου οσχος και ελεησον με ο Θεός

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευματι
Ταις των Αποστολων προσβουαις ελεημον
ξαλειψον τα πληθων εμων εγκληματων

Και νυν και ει και εις τους αιωνων αιωνων
Αμην Ταις της Θεοτοκου προσβουαις ελε
ημον εξαλειψον τα πληθων εμων εγκλημα

των

Ἐλέησον με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

ε ξα λειπον το α νο μη μα μθ

A να στας ο Ι η σουσ α πο του τα φθ κα

θως προ ει πεν ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον

ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Τὰ αὐτὰ εἰς ἄργον μέλος.

Ἦχος Δι-θ

Δ ο ξα Πα α α τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω

Πνε ε ευ μα τι ι ι ταιστων Α πο στολων πρε ε

σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε

ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε

μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

K αι νυν και α α ει και εις τας αι ω νας των αι

ω νων α α μη η ην ταισ της Θε ο το κθ πρε ε

σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε

ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε

μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

ε ξα λειψον το α νο ο ο
μη μα α μη

Α να στας ο Ι η σης α πο τς τα

α α α α φθ κα α θω ω ως προ ο ει ει ει

πεν ε ε δω κεν η η μιν την αι ω νι ι

ον ζω ω ην και με ε γα ε ε λε ε ε

ο ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Οἱ Κανόνες· ὁ Ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν εἰρμῶν) εἰς δ' καὶ οἱ δύο τῶν Πατέρων (ἄνευ εἰρμῶν) εἰς η'.

ᾠδὴ α'. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'.

ᾠχος γ'. Ὁ εἰρμός.

Ὁ τὰ ὕδατα πάλαι, νεύματι θείῳ, εἰς μίαν συναγωγὴν συναθροίσας, καὶ τεμῶν θάλασσαν, Ἰσραηλίτη λαῶ, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, δεδοξασμένος ὑπάρχει· αὐτῷ μόνῳ ἄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὁ τὴν γῆν κατακρίνας τῷ παραβάντι, ἰδρώτος φέρειν καρπὸν τὰς ἀκάνθας, ἀκανθῶν στέφανον ἐκ παρανόμου χειρός, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, σωματικῶς δεδεγμένος, τὴν κατάραν ἔλυσεν, ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Νικητὴς τροπαιοῦχος κατὰ θανάτου, ὁ θάνατον δεδυκῶς

ἀνεδείχθη· παθητὴν σάρκα γὰρ ἐμψυχωμένην λαβών, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ συμπλακεῖς τῷ τυράννῳ, πάντας συνανέστησεν, ὅτι δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀληθῆ Θεοτόκον πάντα τὰ ἔθνη, δοξάζει σε τὴν ἀσπόρως τεκοῦσαν· ὑποδὺς μήτραν γὰρ ἡγιασμένην τὴν σὴν, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὸ καθ' ἡμᾶς οὐσιώθη, καὶ Θεὸς καὶ ἄνθρωπος, ἐκ σοῦ γεγέννηται.

Οἱ δύο Κανόνες τῶν Πατέρων,
ὧν ὁ πρῶτος ἔχει Ἀκροστιχίδα·
Πλάνης ἀνυμνῶ δεξιούς καθαιρέτας.

Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις· Φιλόθεος.

Ῥδὴ α'. Ἦχος α'. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιά.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πλάνης καθαιρέτας δεξιούς, νῦν ἀνυμνήσαι προθέμενος Δέσποτα, χάριν τὴν σὴν ἄνωθεν, τὴν πανσθενῆ καλῶ καὶ τὴν ἐνέργειαν· δεξιά γὰρ ὄντως, σὺ τοῦ Πατρὸς τε καὶ δύναμις.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λόγοις Προφητῶν τῶν ἱερῶν, Εὐαγγελίων τε νόμοις ἐπόμενοι, τοῦ Θεοῦ τὸ ἄγνωστον, καὶ τὸ γνωστὸν σαφῶς ἡμᾶς ἐδίδαξαν, οἱ σοφοὶ Πατέρες, τῆς πλάνης πάντας ρυσάμενοι.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄνωθεν χορὸς προφητικός, καὶ Ἀποστόλων ὁ θεῖος κατάλογος, ἓνα τρισυπόστατον, Θεὸν τρανῶς καὶ πανσθενῆ ἐδίδαξαν· ὃν σεπτοὶ Πατέρες, σαφῶς ἡμῖν ἐξεκάλυψαν.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νόμοις πειθαρχοῦντες θεϊκοῖς, οἱ θεοφόροι Πατέρες ἐδίδαξαν, κατ' οὐσίαν ἄγνωστον, τὸν ποιητὴν ἀπάντων χρηματίζοντα, ἐνεργείαις μόναις, καλῶς νοεῖσθαι τοῖς βλέπουσι.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Φῶς τὸ τριλαμπές θεουργικῶς, ἐν τῇ γαστρὶ σου χωρήσασα Δέσποινα, τὰς καρδίας φώτισον, ὡς ἀγαθὴ τῶν εὐσεβῶς ὑμνούντων σε· φῶς γὰρ σὺ καὶ δόξα, καὶ σωτηρία αἰώνιος.

Δεύτερος Κανὼν.

Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραώ.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ τῶν Πατέρων εὐσεβῆς ὁμήγουρις, ἡ κροτηθεῖσα ποτέ, κατ' Εὐτυχοῦς ὄντως, τὸν Σωτῆρα ὤρισεν, ἀδιαιρέτοις φύσεσιν, ἐν δυσὶ τοῖς τοῦ θεοῦ, Πατρὸς Κυρίλλου διδάγμασι, βαίνουσα

σαφῶς καὶ ἐμμένουσα.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐξακοσίων ἀριθμὸς τριάκοντα, εὐσεβεστάτων ἀνδρῶν, τὴν Εὐτυχοῦς πλάνην, καὶ Σεβήρου αἵρεσιν, καταβαλόντες ἔφασαν· Ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις, Χριστὸν κηρύττομεν βαίνοντες, ἔπεσι Κυρίλλου τοῦ μάκαρος.

Δόξα.

Ὁ μὴ κηρύττων ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσι, καὶ ἐνεργείαις Χριστόν, τὸν τοῦ Πατρὸς Λόγον, σχοίη τὸ ἀνάθεμα· ἡ γὰρ τετάρτη Σύνοδος, τῶν Ἁγίων Πατέρων, ἐμφρόνως οὕτως ἐθέσπισε. Πάντες οὖν αὐτοὺς μακαρίσωμεν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἡ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, ἀγνή δὲ διαμείνας, Θεοτόκε Μαρία· διό σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Ἀναστάσιμος.

ᾠχος γ'. Ὁ εἰρμός.

Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα παραγαγών, τῷ Λόγῳ κτιζόμενα, τελειούμενα Πνεύματι, Παντοκράτορ ὕψιστε, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῆ στερέωσόν με.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Διὰ Σταυροῦ σου ἠσχύνθη ὁ ἀσεβής· εἰργάσατο βόθρον γάρ, ὃν ὀρύξας εἰσπέπτωκε· ταπεινῶν ὑψώθη δέ, Χριστὲ τὸ κέρας ἐν τῇ σῆ ἀναστάσει.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τῆς εὐσεβείας τὸ κήρυγμα τῶν ἐθνῶν, ὡς ὕδωρ ἐκάλυψε τὰς θαλάσσας Φιλάνθρωπε· ἀναστὰς ἐκ τάφου γάρ, τὸ τῆς Τριάδος ἀπεκάλυψας φέγγος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δεδοξασμένα λελάληνται περὶ σοῦ, ἡ πόλις ἡ ἔμφυχος, τοῦ ἀεὶ βασιλεύοντος· διὰ σοῦ γὰρ Δέσποινα, τοῖς ἐπὶ γῆς Θεὸς συνανεστράφη.

Τῶν Πατέρων. ᾠχος α'. Ὁ μόνος εἰδώς.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ πρώτη πηγὴ τῶν ἀγαθῶν, ἡ χάρις ἡ τοῦ Πνεύματος, ὡς ποταμοὺς ὑμᾶς ἀνεστόμωσε, τὴν πλάνην ἔνδοξοι κατασύροντας, καὶ πιστοὺς ποτίζοντας, εὐσεβείας νάματα, Προφητῶν Ἀποστόλων τὸ κήρυγμα.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σέργιον καὶ Πύρρον τοὺς δεινοὺς, προστάτας τῆς αἰρέσεως, Παῦλον καὶ Πέτρον καὶ τὸν Θεόδωρον, γενναίως ἅμα σοφοὶ καθείλετε, τὴν σεπτὴν στηρίζαντες, Ἐκκλησίαν ἔνδοξοι, Ἀποστόλων Πατέρων τοῖς δόγμασιν.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀνάρχου Θεότητος τρανώς, ἐνέργειαν συνάναρχον, οἱ θεοφόροι ἀνακηρύξαντες, κτιστὴν ἐδίδαξαν τὴν ἐνέργειαν, τοῦ κτιστοῦ προσλήμματος, ἐν διπλῇ φύσει, Υἱὸν ἓνα Χριστὸν καταγγείλαντες.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἴδεῖν οἱ ποθοῦντες τὰς αὐγάς, τῆς χάριτος τοῦ Πνεύματος, καὶ τὴν ἀνέσπερον θείαν ἔλλαμψιν, πηγῇ προσδράμωμεν τῇ τῆς χάριτος, τῇ Μητρὶ τοῦ κτίσαντος· ἐν αὐτῇ γὰρ ἅπαντα, τοῖς πιστοῖς χορηγεῖται τὰ βέλτιστα.

Ἄλλος. Ἦχος πλ.δ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ τοῖς Σεβήρου ἀναιδῶς, ἀναβρυνόμενοι λόγοις, τοῖς ἰοῦ θανατηφόρου ἐμπλέοις, καταισχύνητε αἰεὶ, ἀποχωροῦντες ἅπαντες, τῆς Ἐκκλησίας ὥσπερ, λύκοι καὶ κύνες ἀρπάκτορες.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ θειασῶται καὶ πιστοί, τὸν παντουργὸν καὶ Σωτῆρα, ἐν δυσὶν ἀδιαιρέτοις οὐσίαις, καὶ θελήσει διτταῖς, καὶ ἐνεργείαις σέβομεν· τὴν τοῦ Σεβήρου πλάνην· ὅθεν εἰς τέλος τροπούμεθα.

Δόξα.

Δεῦτε Σεβήρου Εὐτυχοῦς, καὶ Ἰακώβου τὴν πλάνην, Θεοδώρου Διοσκόρου σὺν τούτοις, ἀποθώμεθα τρανώς· τὴν δὲ τετάρτην Σύνοδον, τῶν εὐσεβῶν Πατέρων, μέλψωμεν θείοις ἐν ἄσμασιν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τῶν Χερουβὶμ καὶ Σεραφίμ, ἐδείχθης ὑψηλοτέρα, Θεοτόκε· σὺ γὰρ μόνη ἐδέξω, τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν σῇ γαστρὶ ἀμόλυντε· διὸ πιστοὶ σε πάντες, ὕμνοις ἀγνὴ μακαρίζομεν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος γ'. Ἡ παρθένος σήμερον.

Ἐξανέστης σήμερον, ἀπὸ τοῦ τάφου Οἰκτίρμον, καὶ ἡμᾶς ἐξήγαγες, ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου· σήμερον Ἀδὰμ χορεύει, καὶ χαίρει Εὐα, ἅμα δέ, καὶ οἱ Προφῆται σὺν Πατριάρχαις, ἀνυμνοῦσιν ἀκαταπαύστως, * τὸ θεῖον κράτος τῆς ἐξουσίας σου.

Ὁ Οἶκος.

Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ σήμερον χορευέτωσαν, καὶ Χριστὸν τὸν Θεὸν ὁμοφρόνως ὑμνεύτωσαν, ὅτι τοὺς δεσμίους ἐκ τῶν τάφων ἀνέστησε. Συγχαίρει πᾶσα ἡ κτίσις, προσφέρουσα ἐπάξια ἄσματα, τῷ πάντων Κτίστη καὶ Λυτρωτῇ ἡμῶν· ὅτι τοὺς βροτοὺς ἐξ ἄδου σήμερον, ὡς ζωοδότης συνανελκύσας, πρὸς οὐρανοὺς συνανυψοῖ, καὶ καταρράσσει τοῦ ἐχθροῦ τὰς ἐπάρσεις, καὶ πύλας τοῦ ἄδου διαθλάττει, * τῷ θείῳ κράτει τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ.

Μεσώδιον Κάθισμα ἐκ τοῦ Μηναίου.

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Φωστῆρες ὑπέρλαμπροι, τῆς ἀληθείας Χριστοῦ, τῷ κόσμῳ ἐδείχθητε, ἐπὶ τῆς γῆς ἀληθῶς, Πατέρες μακάριοι, τήξαντες τὰς αἰρέσεις, τῶν δυσφήμων γλωσσάλων, σβέσαντες τὰς φλογώδεις, τῶν βλασφημῶν συγχύσεις· διὸ ὡς Ἱεράρχαι Χριστοῦ, πρεσβεύσατε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ταχὺ δέξαι Δέσποινα, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, καὶ ταύτας προσάγαγε, τῷ σῶ Ἰῶ καὶ Θεῶ, Κυρία πανάμωμε· λῦσον τὰς περιστάσεις, τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων· πράνον μηχανάς τε, καὶ κατάβαλε θράσος, τῶν ὀπλιζομένων ἀθέων κατὰ τῶν δούλων σου.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

KONTAKION, OIKOS, SYNAGHARION

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Πατέρων.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ΄. Αὐτόμελον.

Τῶν Ἀποστόλων τὸ κήρυγμα, καὶ τῶν Πατέρων τὰ δόγματα, τῇ Ἐκκλησίᾳ μίαν τὴν πίστιν ἐκράτυνεν· ἢ καὶ χιτῶνα φοροῦσα τῆς ἀληθείας, τὸν ὑφαντὸν ἐκ τῆς ἄνω θεολογίας, ὀρθοτομεῖ καὶ δοξάζει, * τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα Μυστήριον.

Ὁ Οἶκος.

Ἐν ὑψηλῷ κηρύγματι, τῆς τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας, ἀκούσωμεν βοώσης· Ὁ διψῶν ἐρχέσθω πρὸς με καὶ πινέτω· ὁ κρατῆρ, ὃν φέρω, κρατῆρ ἐστὶ τῆς σοφίας. Τοῦτο τὸ πόμα, ἀληθείας λόγῳ κεκέρακα, ὕδωρ οὐ προχέω ἀντιλογίας, ἀλλ' ὁμολογίας, ἧς πίνων ὁ νῦν Ἰσραὴλ, Θεὸν ὄρα φθεγγόμενον· Ἴδετε ἴδετε, ὅτι αὐτὸς ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἡλλοίωμαι. Ἐγὼ Θεὸς πρῶτος, ἐγὼ καὶ μετὰ ταῦτα, καὶ πλήν μου ἄλλος οὐκ ἔστιν ὅλως. Ἐντεῦθεν οἱ μετέχοντες πλησθήσονται, καὶ αἰνέσουσι * τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα μυστήριον.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΗ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ἀγίου μάρτυρος Αἰμιλιανοῦ.
(†363)

Στίχ. Αιμιλιανὸς εἰς πυρὰν βεβλημένος,
Χριστῷ παραστὰς τέρεται σὺν Ἄγγελοις.
Ἵγδοάτη δεκάτη φλογὶ Αἰμιλιανὸς ἐβλήθη.
Ἔτεροι.

Ψυχῆς πολὺν θεὸς Αἰμιλιανὸς λόγον,
Τῆς σαρκὸς ἠλόγησεν ἄχρι τοῦ τέλους.
Αἰμιλιανὸς ἀνθρώκων βληθεὶς μέσον,
Ἵν Ἡσαΐας εἶδεν ἄνθρακα βλέπει.

Ἵγδοάτη δεκάτη πυρὶ Αἰμιλιανὸν καῦσαν.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐκ Δοροστόλου, πόλεως Μοισίας, δοῦλος ὑπάρχων Ἑλληνόσ-
τινος, κατὰ τοὺς χρόνους Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου καὶ Καπετολίνου
Βικαρίου. Σεβόμενος δὲ τὸν Χριστὸν καὶ τὰ εἶδωλα μυσσαττόμενος, εὐρῶν
ἐπιτήδειον ἡσυχίας καιρόν, λαβὼν σφῦραν, εἰσήλθεν εἰς τὸν ναὸν τῶν
εἰδώλων καὶ συνέτριψε πάντα τὰ εἶδωλα καὶ τὰς θυσίας διεσκόρπισεν.
Ἄγομένων δὲ ἐτέρων διὰ τοῦτο καὶ αἰκίζομένων, ἑαυτὸν ἀπελθὼν
προσαγγέλλει, καὶ τύπτεται βουνεύροις· καὶ εἰς κάμινον πυρὸς βληθεὶς καὶ
ἄφλεκτος διαμείνας, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέδωκεν.

**Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Παύλου, Θεῆς καὶ
Οὐαλεντίνης. (†363)**

Στίχ. Αἰγυπτιάζεις, Παῦλε, γλώττη τοῦ γένους,
Οὐ μὴν γε πίστει· τοιγαροῦν κτείνῃ ξίφει.

Οὐαλεντίναν καὶ Θεὴν ἠρτημένας,
Ἐχθροὶ Θεοῦ ξαίνουσιν ὡς ἐχθρὰς πλάνης.

Οὗτοι ἀδελφοὶ ὑπῆρχον, Αἰγύπτιοι μὲν τῷ γένει· ἐπὶ δὲ τὴν πόλιν
Διοκαιοσάρεϊαν ἀχθέντες, παρέστησαν Φιρμιλιανῷ τῷ ἄρχοντι, καὶ τοὺς
λαιοὺς τῶν ποδῶν καυτήρσιν ἀχρειοῦνται, καὶ τοὺς δεξιοὺς ἐξορύττονται
ὀφθαλμούς. Καὶ ἡ μὲν Ἁγία Οὐαλεντίνα καὶ ἡ Θεή, ἐπὶ ξύλου ταθεῖσαι,
ξέονται ἀφειδῶς καὶ θανατοῦνται. Παῦλος δὲ ἀχθεὶς καὶ βασανισθεὶς
πρότερον, εἶτα ἐπευξάμενος πᾶσι μεγάλη τῆ φωνῆ ὑπὲρ χριστιανῶν, ὑπὲρ
Ἰουδαίων καὶ Σαμαρειτῶν, καὶ τοῦ παυθῆναι τὸν διωγμὸν, εἰς οἶκτον
πάντας ἐκίνησε. Καὶ οὕτως ἐτμήθη τὴν κεφαλὴν.

**Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ὑακίνθου τοῦ ἐν
Ἀμάστριδι. (δ' αἰ.)**

Στίχ. Ὡς ὀσφράδιον ὑακίνθιον, Λόγε,
Δέξαι τὸν Ὑακίνθον αὐτοῖς καλάμοις.

**Ἀκολουθία αὐτοῦ ὑπάρχει α) εἰς τὴν Ἱ. Μ. Σινᾶ, Sinait. Gr. 624, ff 65-66,
καὶ β) εἰς τὴν Πατριαρχικὴν Βιβλιοθήκην ΚΠόλεως Chalc. Panaghias 93 (ad
diem).**

**Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ ἅγιος μάρτυς Μάρκελλος, ἐν κραββάτω
πυρακτωθέντι ἀπλωθεὶς, τελειοῦται.**

Στίχ. Ἀνακλιθεὶς Μάρκελλος εἰς πυρὸς κλίνην,
Ἵπνωσεν ὕπνον τὸν μακάριον πάνυ.

**Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, οἱ ἅγιοι μάρτυρες Δάσιος καὶ Μάρων ξίφει
τελειοῦνται.**

Στίχ. Ἡ τῆς κεφαλῆς ἐκτομὴ τοῦ Δασίου
Τέλους ὁμοίου σοι, Μάρων, δαδουχία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Παμβῶ τοῦ Αἰγυπτίου. (†374)

Στίχ. Ἐαυτὸν ἐσταύρωσε Παμβῶ τῷ βίῳ,

Καὶ σοὶ παρέστη, Σῶτερ ἐσταυρωμένε.

Ἡ Λαυσαϊκὴ Ἱστορία γράφει: Τούτου τοῦ ὄρου (τῆς Νιτρίας) γέγονε καὶ ὁ μακάριος Παμβῶ, διδάσκαλος Διοσκόρου τοῦ ἐπισκόπου καὶ Ἀμμωνίου καὶ Εὐσεβίου καὶ Εὐθυμίου τῶν ἀδελφῶν, καὶ Ὀριγένους τοῦ ἀδελφιδοῦ Δρακοντίου ἀνδρὸς θαυμαστοῦ. Ὅς Παμβῶ εἶχε μὲν ἀνδραγαθήματα καὶ προτερήματα πλείστα, ἐν οἷς δὲ καὶ τοῦτο· τοσοῦτον ἦν ὑπερόπτης χρυσοῦ καὶ ἀργύρου, ὡς ἀπαιτεῖ ὁ λόγος. Διηγείτο γάρ μοι ἡ μακαρία Μελάνιον ὅτι «Ἐν ἀρχαῖς παραγενομένη εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἀπὸ τῆς Ἰώμης, καὶ ἀκούσασα περὶ τῆς τούτου ἀρετῆς, Ἰσιδώρου μοι τοῦ μακαρίου διηγησαμένου καὶ ὁδηγήσαντος πρὸς αὐτὸν εἰς τὴν ἔρημον, ὅτι προσήνεγκα αὐτῷ ἀργενταρίαν τριακοσίων λιτρῶν ἀργυρίου, παρακαλοῦσα αὐτὸν ἐκ τῶν πραγμάτων μου μετασχεῖν. Ὁ δὲ καθεζόμενος καὶ πλέκων θαλλοὺς εὐλόγησέ με φωνῇ μόνῃ καὶ εἶπεν· «Ὁ Θεὸς δώη σοι τὸν μισθόν».

Καὶ λέγει τῷ οἰκονόμῳ αὐτοῦ Ὀριγένει· «Δέξαι καὶ οἰκονόμησον αὐτὸ πάσῃ τῇ κατὰ Λιβύην καὶ τὰς νήσους ἀδελφότητι· ταῦτα γὰρ τὰ μοναστήρια πένεται πλέον»· παραγγείλας αὐτῷ μηδενὶ τῶν ἐν Αἰγύπτῳ δοῦναι, διὰ τὸ εὐπορωτέραν εἶναι τὴν χώραν. Ἐγὼ δέ, φησὶν, ἐστῶσα καὶ ἐκδεχομένη τιμηθῆναι ἢ δοξασθῆναι ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ τῇ δόσει, μηδὲν παρ' αὐτοῦ ἀκούσασα, εἶπον αὐτῷ· «Ἴνα οἶδας, κύριε, πόσον ἐστί, τριακόσiai λίτραι εἰσίν».

Ὁ δὲ μηδὲ ὄλως ἀνανεύσας ἀπεκρίνατό μοι· «Ἐγὼ ἤνεγκας αὐτά, τέκνον, σταθμοῦ χρεῖαν οὐκ ἔχει. Ὁ γὰρ τὰ ὄρη σταθμίζων πολλῶ μᾶλλον ἐπίσταται τὴν ποσότητα τοῦ ἀργυρίου. Εἰ μὲν γὰρ ἐμοὶ αὐτὸ ἐδίδως, καλῶς ἔλεγες· εἰ δὲ θεῶ, τῷ τοὺς δύο ὀβολοὺς μὴ παριδόντι, σιώπα». Οὕτως ὠκονόμησε, φησὶν, ὁ κύριος ἐν τῷ εἰσελθεῖν με εἰς τὸ ὄρος. Μετ' ὀλίγον χρόνον κοιμάται ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ ἀπύρεκτος, μὴ νοσήσας, ἀλλὰ τὴν σφυρίδα καταράπτων, ἐτῶν ὧν ἐβδομήκοντα· ὃς μεταστειλάμενός με, καὶ τοῦ τελευταίου κεντήματος πρὸς ἀπαρτισμὸν ὄντος, μέλλων ἐκλείπειν λέγει μοι· «Δέξαι ταύτην τὴν σφυρίδα ἐκ τῶν ἐμῶν χειρῶν, ἵνα μέμνησαί μου· ἄλλο γὰρ σοι οὐκ ἔχω τί καταλείψω». Ὅν ἐνταφιάσασα καὶ ὀθονίοις τὸ σῶμα ἐλίξασα κατέθετο· καὶ οὕτως ἀνεχώρησε τῆς ἐρήμου, ἕως θανάτου τὴν σφυρίδα ἔχουσα μεθ' ἑαυτῆς.

Οὗτος ὁ Παμβῶ τελευτῶν, κατ' αὐτὴν τὴν ὥραν τοῦ ἐκλιμπάνειν παρεστῶσι Ὀριγένει τῷ πρεσβυτέρῳ καὶ οἰκονόμῳ καὶ Ἀμμωνίῳ, ἀνδράσι περιβοήτοις, καὶ λοιποῖς ἀδελφοῖς, τοῦτο λέγεται εἰρηκέναι, ὅτι «Ἀφ' οὗ ἤλθον εἰς τὸν τόπον τοῦτον τῆς ἐρήμου καὶ ὠκοδόμησά μου τὴν κέλλαν καὶ ὠκησα, ἐκτὸς τῶν χειρῶν μου οὐ μέμνημαι «δωρεὰν ἄρτον» φαγών· οὐ μεταμεμέλημα ἐπὶ λόγῳ ᾧ ἐλάλησα ἕως τῆς ἄρτι ὥρας· καὶ οὕτως ἀπέρχομαι πρὸς τὸν Θεὸν ὡς μηδὲ ἀρξάμενος θεοσεβεῖν». Προσεμαρτύρουν δὲ αὐτῷ ἀφηγούμενοι ἡμῖν Ὀριγένης τε καὶ Ἀμμωνίος ὅτι «Οὐδέποτε ἐρωτηθεὶς λόγον γραφικὸν ἢ ἄλλον τινὰ πραγματικὸν πάραυτα ἀπεκρίνατο, ἀλλ' ἔλεγεν· «Οὐδέπω εὔρηκα». Πολλάκις δὲ παρήλθε καὶ τρίμηνον καὶ ἀπόκρισιν οὐκ ἐδίδου, λέγων μὴ κατειληφέναι. Οὕτω μέντοι τὰς ἀποφάσεις αὐτοῦ ἐδέχοντο, γινομένης περιεσκεμμένως κατὰ θεόν, ὡς ἀπὸ Θεοῦ. Ταύτην γὰρ τὴν ἀρετὴν ἐλέγετο καὶ ὑπὲρ τὸν μέγαν Ἀντώνιον καὶ ὑπὲρ πάντας ἐσχηκέναι, τὴν εἰς τὸ ἀκριβὲς τοῦ λόγου».

Φέρεται δὲ τοιαύτη πράξις τοῦ Παμβώ, ὅτι Πίωρ ὁ ἀσκητὴς παραβαλὼν αὐτῷ ἴδιον ἀπήνεγκεν ἄρτον, καὶ ἐγκληθεὶς παρ' αὐτοῦ· «Τίνος ἔνεκεν τοῦτο πεποίηκας;» ἀπεκρίνατο· «Ἴνα σε μὴ βαρῆσω», φησὶν. Ὅν σιγῇ ῥητῶς ἐπαίδευσε· μετὰ χρόνον γὰρ παραβαλὼν αὐτῷ, βρέξας τὸν ἄρτον ἐβάσταζε, καὶ ἐπερωτηθεὶς εἶπεν· «Ἴνα μὴ σε βαρῆσω καὶ ἔβρεξα».

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Ἀθανασίου τοῦ Ῥωμαίου, τοῦ Συγκλητικοῦ, ἐν τῷ Κλύσματι τῆς Αἰγύπτου μαρτυρήσαντος καὶ τὴν κεφαλὴν τμηθέντος. (†304)

Ἀκολουθία αὐτοῦ ἐν τῇ Ἱ. Μ. Σινᾶ, Sinait. Gr 672, ff 33-38.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Βαρλαάμ τοῦ ἀναχωρητοῦ, τοῦ ἐν τῷ Φαλακρῷ Ὄρει Ἀντιοχείας ἀσκήσαντος. (Ὶ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἐν ἁγίοις πατέρων ἡμῶν Στεφάνου, πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ ἀπὸ Ἀμασείας μετατεθέντος (†928), καὶ Ἰωάννου μητροπολίτου Χαλκηδόνος, τοῦ ὁμολογητοῦ (†928).

Στίχ. Λυθέντες ἐκ γῆς οἱ δύο Ἐπίσκοποι,
Πάρεσιν ἤδη τῷ Νόων Ἐπισκόπῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τὰ ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τοῖς Καλλιστράτου.

Στίχ. Ναὸς Θεοῦ πέλουσα, Ἄγνη Παρθένε,
Ναὸν σὸν ἡγίασας τῇ χάριτί σου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος Συμφορόσης (Symphorosa) καὶ τῶν τῶν ἑπτὰ υἱῶν αὐτῆς, Κρήσκεντος, Ἰουλιανοῦ, Νεμεσίου, Πριμιτίβου, Ἰουστίνου, Στακτέου καὶ Εὐγενοῦς, ἐν Τιβούρᾳ (Tivoli) πλησίον τῆς Ῥώμης, ἐπὶ Ἀδριανοῦ ἀθλησάντων. (~†138)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας παρθενομάρτυρος Μαρίνης, ἐν Ὀρένση (Orense) τῆς Ἰσπανίας. (†139)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας παρθενομάρτυρος Γουνδένιδος (Gundenis), ἐν Καρθαγένῃ ἐπὶ Σεπτίμου Σεβήρου ἀθλησάσης. (†203)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Ματέρνου (Maternus), ἐπισκόπου Μεδιολάνου ἐν Ἰταλίᾳ. (†328)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Ρουφίλλου (Rufillus), ἁγίου ἐπισκόπου Φόρουμ Πόπιλι (Forum Popilii, Forlimpopoli) Αἰμιλίας ἐν Ἰταλίᾳ. (†382)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Φιλαστρίου (Philastrius), ἐξ Ἰσπανίας ὀρμωμένου, γενομένου ἐπισκόπου Βρεσκίας (Brescia) τῷ καιρῷ τῶν ἀρειανικῶν ἐρίδων. (~†397)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Γονερίου (Goneri), Βρετανοῦ ἐρημίτου πλησίον τοῦ Τρεκόρου (Trecorum, Tréguier) ἐν Βρεττανίᾳ. (Ὶ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Ἀρνούλφου (**Arnulf**), μοναχοῦ ἐν νήσῳ Λερίνων (**Lérins**), εἶτα ἐπισκόπου Μέττης (**Mettis, Metz**) ἐν Γαλλίᾳ. (†640)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας Ἐδβούργης (**Eadburh**), θυγατρὸς τοῦ εἰδωλολάτρου βασιλέως τῆς Μερκίας Πένδα (**Penda**), τιμωμένης ἐν Βίσεστερ (**Bicester**) τῆς Ἀγγλίας. (~†650)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας Θενέβης (**Theneva, Dwynwen**), μητρὸς τοῦ ἁγίου Κεντιγέρνου (**Kentigern**), καὶ μετ' αὐτοῦ πολιοῦχου Γλασκώβης (**Glasgow**) τῆς Σκωτίας. (ζ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Φρειδερίκου (**Frederick**), ἐπισκόπου Οὐτρέχτης (**Utrecht**) ἐν ταῖς Κάτω Χώραις. (†838)

Στίχ. Προδρόμου ζηλωτὰ ἐλέγχου, ἐκτάνθης
Χερσὶν ἀνόμων, ἱερὲ Φρειδερίκε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Μιννβορίνου (**Minnborinus**), ἐξ Ἴρλανδίας ὀρωμένου, ἡγουμένου τοῦ ἀββαείου Ἁγίου Μαρτίνου ἐν Κολωνίᾳ (**Cologne**) τῆς Γερμανίας. (†986)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Πολύτλα, ἐν τῇ Λαύρᾳ τῶν Σπηλαίων τοῦ Κιέβου. (†1160)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ὀνησιφόρου τοῦ Αὐγουσταλίου, ἀσκήσαντος ἐν Ἀναρῶρητιδι Πάφου ἐν Κύπρῳ.

Στίχ. Πατρίδα ἔσχες τὴν Κωνσταντίνου πόλιν,
Πρὸς νῆσον Κύπρον ἔδρας Ὀνησιφόρε.

Δι' ἀρετῆς, ἐγκρατείας καὶ καμάτων,
Τὴν Πάφον πᾶσαν ἔπλησας τῶν θαυμάτων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Φωτίου, τοῦ ἐν Ἀθηαίνου τῆς Κύπρου ἀσκήσαντος.

Στίχ. Περιηυγασμένος, Φώτιε, αὐλῶ,
Φωτὶ ἀπῆλθες πρὸς Χριστόν, φῶς τοῦ κόσμου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ὁσίων Ἀλαμάνων ἐν Κύπρῳ ἀσκησάντων, Παμμεγγίστου, Παμφοδίτου, Παφνουτίου, Πήγωνος, Πολεμίου, Σωζομένου καὶ Σωτηρίχου. (ιβ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Παμβῶ τοῦ ἐγκλείστου ἐν τῇ Λαύρᾳ τῶν Σπηλαίων τοῦ Κιέβου. (†1241)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Λεοντίου, κτίτορος τῆς μονῆς Καρίχοβ Νόβγκοροντ. (†1492)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Κοσμᾶ, ἱερομονάχου ἐν Γκαρέτζι τῆς Γεωργίας. (†1630)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν Ἁγίων ἑξακοσίων τριάκοντα θεοφόρων Πατέρων τῆς ἐν Χαλκηδόνι Ἁγίας καὶ Οἰκουμενικῆς Τετάρτης Συνόδου, κατὰ τὸ ἔτος υνὰ (451) συνελθόντων.

Στίχ. Πόλου νοητοῦ ἀστέρες σελασφόροι,

Ἄκτισιν ὑμῶν φωτίσατέ μοι φρένας.

Ταῖς τῶν ἁγίων Πατέρων πρεσβείαις, Χριστε ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Καταβασίαι σύντομαι τῆς Θεοτόκου. Ἦχος Βου Σ

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 22ας Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου, ἀπὸ τῆς 10ης Φεβρουαρίου μέχρι τῆς ἐνάρξεως τοῦ Τριωδίου, τῆς Β', Δ' καὶ Ε' Κυριακῆ τῶν νηστειῶν καὶ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων Πάντων μέχρι τῆς 26ης Ἰουλίου.

ὠδὴ α'

A νοι ξω το στο μα μὲ και πλη ρω θη σε
ται Πνευ μα τος και λο γον ε ρευ ξο μαι τη βα σι
λι δι μη τρι και ο φθη σο μαι φαι δρωσ πα νη γυ ρι
ζων και α σω γη θο μενος ταυτησ τα θαυ μα τα

ὠδὴ γ'

T ους σου ους υ μνο λο γος Θε ο το ο κε
η ζω σα και αφ θονος πη γη θι α σον συ γκρο τη
σαν τας πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σον και εν τη
θει α δο ξη στε φα νων δο ξησ α ξι ω σον

ὠδὴ δ'

T ην α νε ξι χνι α σον θει αν βλ ην της
εκ της Παρ θε ε νσ ς σαρ κω σε ως σσ τσ υ ψι
στσ ο ο προ φη της Αβ βα κσμ κα τα νο ων ε

κρᾶυγά α ζε δο ξα τη δυ να μειςσ Κυ ρι ε

ὠδὴ ε΄

Εξε στη τα συμ πα ντα ε πι τη θει α
δο ξη σσ σου υ γα αρ α πει ρο γα με Παρ θε ε
νε ε εσ χες εν μη η τρα των ε πι πα αντων
Θε ον και τε ε το κας αχ ρονον Υι ον πα σι
τοι οισ υ μνσ σι σε σω τη ρι ι αν βρα βευ σ

σα

ὠδὴ ς΄

Την θει αν ταυ την και παν τι μον τε λην τες ε ορ
την οι θε ο φρονες της Θε ο ο μη το ρος δευ τε τας
χει ρας κρο τη σω μεν τον εξ αυ της τε χθε εν
τα Θε ον δο ξα ζοντες

ὠδὴ ζ΄

Ουκ ε λα α τρε ενσαν τη κτι σει οι οι θε ο
φρονες πα ρα τον κτι σα αν τα αλ λα πυ ρο ος
α πει λην αν δρει ως πα τη σαντες χαι ροντες ε ψαλ

 λον ^{Πα} Υ περ υ μνή η τε ^{B8} ο των πα τε ρων Κυ ρι
 ος ^{ε 7χ} και Θε ος ευ λο γη το ος ει ^{ε 7χ}

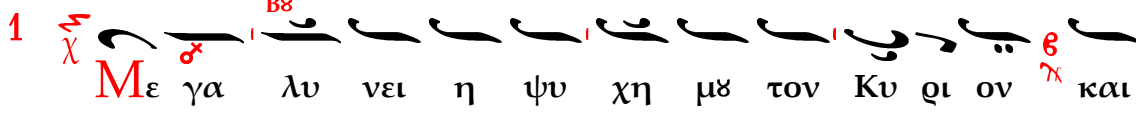
ὠδὴ ἡ'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὕμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Π αι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι ι
 νω ^{ε 7χ} ο το ο κοσ της Θε ο το κς δι ε σω σα το ^{ε 7χ}
 το τε με εν τυ πς με νος ^{Πα} νυν δε ε νερ γς με ε
 νος ^M την οι κς με νην ^{Δι} α πα σαν ^{ε 7χ} α γει ρει
 ψα αλ λς σαν ^{Πα} τον Κυ ρι ο ον υ υ μνει τε τα
 ερ γα ^{B8} και υ πε ρυ ψου ου τε ^{ε 7χ} εις παν τας τς αι
 ω ω να α α ας ^{ε 7χ}

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἡ Ὠδὴ τῆς Θεοτοκοῦ

1 ^{ε 7χ} Με γα λυ νει η ψυ χη μς τον Κυ ρι ον ^{ε 7χ} και
 η γαλ λι α σε το ^{ε 7χ} πνευ μα μς ^{ε 7χ} ε πι τω Θε
 ω ω τω ω σω τη ρι μς ^{ε 7χ}

T^{B8}
ην τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφειμ^ε την αδι
αφθορωσθεον Λογον τεκουσαν την οντως Θε
οτοκον σεεμεγαλυνομεν^ε

2 ^χ
Oτιεπεβλεψεν επιτην ταπεινω
σιν της δαλυσ αυτη^ε ιδεγαρ αποτουνυμα
καρι^χ υσιμε πασαιαιγενοι^ε αι

T^{B8}
ην τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφειμ^ε την αδι
αφθορωσθεον Λογον τεκουσαν την οντως Θε
οτοκον σεεμεγαλυνομεν^ε

3 ^χ
Oτιεποιησεμοιμεγαλαιαο
δυνατος^ε και αγιον το ονομα αυτη^ε και
τοελεος αυτη εις γενεαν και γενε
αν^χ τοις φοβ^δ μενοις αυτον^ε

T^{B8} ην τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφειμ⁶ την αδι
αφθοροωσθεον Λογον τεκουσαν την οντως Θε
οτοκον σεεμεγαλυνομεν⁶⁷

⁴ **E**^{B8} ποιησεκρατος ενβραχιονιαυτε⁶⁷
διεσκορπισενυπερηφανυς διανοι
ακαρδια αυτων⁶⁷

T^{B8} ην τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφειμ⁶ την αδι
αφθοροωσθεον Λογον τεκουσαν την οντως Θε
οτοκον σεεμεγαλυνομεν⁶⁷

⁵ **K**^{B8} αθειλεδυναστασαποθρονων⁶ καιυυ
ψωσε^Δ ταπεινυς⁶ πεινωντας ενεπλησεναγα
θων^Ζ καιπληθυντας⁷ εξαπειλεκε
νυς⁶⁷

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

6 **A**ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τς
μνη σθη ναι ε λε ρς κα θως ε λα λη σε προς
τς πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ
μα τι αυ τς ε ως αι ω νος

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

ὥδη θ'

A πας γη γε νης σκι ρ τα τω τω πνευ μα τι λα
μπα α δς χς με νος πα νη γυ ρι ζε τω ω δε α
υ λων νο ο ων φυ σις γε ραι ρσ α τα ι ε ρα

θαυμασία της Θεομηητοορος και
 βοαααατω χαιροις παμμακαριζε
 Θεοτοκεαγνηειπαρθενεεεεε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἰ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-Ϡ

A γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίς)

A γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων

υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ

σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ

τδ

ὁ β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον Δ'.

Ἦχος Βου-Ϡ

T αις α ρε ται αις α στρα α ψαν τες ι δω

μεν ε ε πι στα αν τας εν ζω η φο ο ρω

μνη η μα τι αν δρας εν α α στρα πτδ ς σαις ε

σθη σε σι Μυ υ ρο φο ο ροις κλι ν8 σαιεις γην

ο ο ο ψιν τ8 ου ρα α ν8 8 δε σπο ο ζον

τος ε γερ σιν δι ι δαχθω ω μεν και προς ζω η

η η η ην εν μνη μει ω δρα μω μεν συ υν τω

Πε ε τρω και το πρα α χθε εν θαν μα α σαν

τες μει νωμεν Χρι στον βλε ε ε ψαι

Ἔτερον τῶν Πατέρων.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Ἦχος Δι-θ.

Π α τε ρων θει ει ων ση η με ρον την μνημην

ε ε ορ τα α ζον τες ταις πα ρα κλη σε ε σι τ8

8 8 των δε ο με θα πα αν οι κτι ιρ μον πα σης

βλα βη ης αι ρε ε σε ων ρυ σαι λα ο ον σ8 Κυ υ

ρι ε και παν τας κα τα ξι ι ωσον Πα τε ρα

Λο γο ον δο ξα α ζειν και το πα να γι ι ον

Πνε ευ μα

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Ε ν δυ ο ται αις θε λη η σε σι και φυ σε

σι ι Πανα α μω με ^β μι α δε τη υ υ πο στα
 α α σει ^Δ τικ τεις Θε ον α α πορρη η τως ^β τον δι
 η μας πτω χε ευ σαν τα ^Δ με χρισταυ ρσ ς θε λη η
 μα τι ^β και η μιν χα ρι σα α μενον ^Δ τον της Θε
 ο τη η τος πλσ ς τον ^Δ τη εκ νε κρων Α α να
 στα α σει ^β

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος Γα ϕ

Π ^{Γα} α α α α σα πνο ο η αι νε σα α α τω του ον
 Κυ υ υ ρι ι ι ο ον ^Μ αι νει τε τον Κυ υ
 υ ρι ον εκ τω ω ων ου ου ρα α α νων ^{Γα} αι
 νει ει ει τε αυ τον εν τοι οις υ ψι ι ι ι στοιοις ^Π
 σοι προ πει υ μνοος τω ω Θε ε ω ^Γ
Α ^{Γα} ι νει τε α αυ του ον πα α αντες οι Αγγε ε λοι οι
 οι α α α αυ του ου ^Π αι νει ει ει ει τε α αυ τον
 πα α σαι αι αι δυ να α μεις α αυ του σοι

πρε πει υ μνοος τω ω Θε ε ω

Στίχ. α'. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κριμα ἔγγραπτον
δο ξα αυ τη

εσ ται πα σιτοις ο ο σι οισ αυ τσ

Δευ τε παν τα τα ε θνη γνω τε του φρι κτου μυστη

ρι ι ουτην δυ να α μιν Χρι στος γαρ ο Σω τηρ η μων ο

εν αρ χη Λο ο γος ε σταυ ρω θη δι η μας και ε κων

ε τα φη και α νε στη εκ νε κρων του σω ωσαι τα

συμ παν τα αυ το ον προ σκυ νη η σω ω μεν

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ αὐτοῦ· αἰνεῖτε

αὐτὸν
εν στε ρε ω μα τι της δυ να με ως αυ τσ

Δι η γη σαν το παν τα τα θαυ μα σι α οι φυ

λα κες σου Κυ ρι ι ε αλ λα το συ νε δρι ον της μα ται

ο τη τος πλη ρω σαν δω ρων την δε ξι αν αυ των κρου

πειν ε νο μι ζον την α να στα σιν σου ην ο κο

σμος δο ξα α α ζει ε λε η σον η μας

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε

αὐτὸν
κα τα το πλη θος της με γα λω ω συ νη σ αυ τσ

X^{Γα} α ρας τα παν τα πε πλη ρω ται της α να
 στα σε ως την πει ραν ει λη φο τα ^{Γα} Μα ρι α γαρ η
 Μα γδα λη νη ε πι το μνη μα ηλ θεν ^υ ευ ρεν Αγ γε
 λον ε πι τον λι θον κα θη με νον ^υ τοις ι μα τι οις
^{Πα} ε ξα στρα πτον τα και λε γον τα ^{Γα} τι ζη τει τε τον ζων
 τα με τα των νε κρων ουκ εστιν ω δε αλλ ε γη γεο
 ται ^υ κα θως ει πε προ α γων εν τη Γα λι λαι α ^Γ

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος ^υ αι νει τε αυ τον ^χ

^{Πα} εν ψα λτη ρι ω και κι θα α ρα ^Γ

E^{Γα} ν τω φω τι σου Δεσ πο τα ο ψο με θα φως φι
 λαν θρω πε α νε στης γαρ εκ των νε κρων ^υ σω τη ρι αν
^{Πα} τω γε νει των αν θρω ω πων δω ω ρου με ε νος ^{Γα} ι να σε πα
 σα κτι σις δο ξο λο γη τον μο νον α να μαρ τη τον ε
 λε η σον η μας ^Γ

Τῶν Πατέρων προσόμοια γ' εἰς δ'.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
 χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Ὅλην συγκροτήσαντες, τὴν τῆς ψυχῆς ἐπιστήμην, καὶ τῷ θείῳ

Πνεύματι, συνδιασκεψάμενοι τὸ μακάριον, καὶ σεπτὸν σύμβολον, οἱ σεπτοὶ Πατέρες, θεογράφως διεχάραξαν, ἐν ᾧ σαφέστατα, τῷ Γεγεννηκότι συνάναρχον, τὸν Λόγον ἐκδιδάσκουσι, καὶ παναληθῶς ὁμοούσιον, ταῖς τῶν Ἀποστόλων, ἐπόμενοι προδήλως διδασχαῖς, οἱ εὐκλεεῖς καὶ πανόλβιοι, ὄντως καὶ θεόφρονες.

Στίχ. 7. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ὅλην συγκροτήσαντες, ...

Στίχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὅλην εἰσδεξάμενοι, τὴν νοητὴν λαμπηδόνα, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τὸ ὑπερφυέστατον χρησμολόγημα, τῷ βραχεῖ ῥήματι, καὶ πολὺ συνέσει, θεοπνεύστως ἀπεφθέγγαντο, ὡς χριστοκήρυκες, εὐαγγελικῶν προϊστάμενοι, δογμάτων οἱ μακάριοι, καὶ τῶν εὐσεβῶν παραδόσεων, ἄνωθεν λαβόντες, τὴν τούτων ἀποκάλυψιν σαφῶς, καὶ φωτισθέντες ἐξέθεντο, ὄρον θεοδίδακτον.

Στίχ. Συναγάγετε αὐτῷ τοὺς Ὅσιους αὐτοῦ, τοὺς διατιθεμένους τὴν διαθήκην αὐτοῦ.

Ὅλην συλλεξάμενοι, ποιμαντικὴν ἐπιστήμην, καὶ θυμὸν κινήσαντες, νῦν τὸν δικαιοτάτον ἐνδικώτατα, τοὺς βαρεῖς ἤλασαν, καὶ λοιμῶδεις λύκους, τῇ σφενδόνῃ τῇ τοῦ Πνεύματος, ἐκσφενδονήσαντες, τοῦ τῆς Ἐκκλησίας πληρώματος, πεσόντας ὡς πρὸς θάνατον, καὶ ὡς ἀνιάτως νοσήσαντας, οἱ θεῖοι ποιμένες, ὡς δοῦλοι γνησιώτατοι Χριστοῦ, καὶ τοῦ ἐνθέου κηρύγματος, μύσται ἱερώτατοι.

Ἦχος πᾶσι Νη ς

Δ^{Νη ς} ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και α γι ω
 Πνε ε ε ευ μα α α α τι
Τ^{Νη} ων α γι ων Πα τε ρων ο χο ο ρος εκ
 των της οι κου με ε ε ε νη ης πε ρα α α α
 τῶ ω ων συν δρα α μων Πα τρο ο ο ος και

Σι ι ι ι ι ι ι ω ω ω ω ω ω ων οι
 α κά α θαι αι αι ρε τοι οι οι πυ υ υ υρ γοι
 τα μυ ρι ι ι ι ι ι πνο ο ο α α Α α
 α α α αν θη του πα α ρα α α δει ει ει ει
 ει ει σου τα παγχρ υ σα στο μα α τα τσ Λο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο γσ Εκ κλη σι ας
 το ο ο καυ χη η μα οι κσ με νη ης α α
 γλα α α α α α α ι σμα εκ τε νως
 πρε σβε ε ευ σα α α α τε υ πε ερ των ψυ
 χω ω ω ων η η η η μων

Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι-θ

περ ευ λο γη με ε νη υ παρχεις Θε ο
 το κε Παρ θε ε ε νε δι α γαρ τσ εκ σθ
 σαρκω θε εν τος ο α δησηχ μα λω τι ζαι ο Α
 δαμ α να κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω

ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε
 θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι
 ο α νυ μνην τες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι
 σος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο
 ο ξα σοι

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς
 Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ
 Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Γα ϕ

Δ ο ξα σοι τω δει ξαντι το φω ως Δο ξα εν υ ψι ι
 στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω
 ποις ευ δο κι α

Γ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου μεν
 σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι α την
 με γα α λην σου δο ξαν

Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα τερ
 πα ντο κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες

Ι η σου Χριστε και Α γι ον Πνευ μα

Κυ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι

ο ος του Πα τρος ο αι αι ρωντην α μαρτι ι αν του

κο ο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρωντας

α μαρτι ι ας του κο σμου

Προ σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος εκ

δε ξι ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

Οτι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος

Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ο ξαν Θε ου Πα

τρος α μην

Κα θ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε και

αι νε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω ω ω να

και εις τον αι ω να του αι ω νος

Κα τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με

ρα τα α αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη η ναι η

μας

Ε^{Γα} υ λο γη τος ει Κυ υ ρι ε ο Θε ος των πα
τε ε ρων η μων και αι νε το ον και δε δο ξα
σμε ε ε νον το ο νο μα σου εις τους αι ω ω νας α

μην

Γ^{Γα} ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η
μας κα θα περηλ πι σαμεν ε πι σε

Ε^{Γα} υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα
δι και ω μα τα σου

τὸ τρίτον.

Ε^{Γα} υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι και
ω μα τα α σου

Κ^{Γα} υ ρι ε κα τα φυ γη η ε γεν νη η θης η μιν
εν γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε
λε η σον με ι ασαι την ψυ χην μου ο τι η μαρ τον
σοι

Κ^{Γα} υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξον με του

ποι ειν το θε λη μα σου ο τι συ ει ο Θε ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω η ης εν τω φω τι

σου ο ψο ο με θα φως

Π α ρα τεινοντο ε λε ος σου τοις γι νω σκου σι

ι Σε

Α γι ος ο Θε ος Α γι ος Ι σχυ ρος Α γι

ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Ἄσματικόν.

Α α γι ο ος ο ο Θε ο ο ος Α α α γι ο

ος Ι ι σχυ υ υ υ ρο ος Α γι ος Α

θα α να α α α το ος ε λε η η σο ο ο ο

ον η η μα α α α α α α ας

Σ ^{Γα} η μερονσω τη ρι α τω κοσμω γε γο νεν^υ α
 σω μεν τω α να στα ντι εκ τα α φου και αρ χη γω ω
 της ζω ης η η μων^{Γα} κα θε λων γαρ τω θα να α τω τον
 θα να τον το νι κος ε δω κεν η μι ιν και το
 με γα ε λε ο ο ο ος^{Νη Γα}

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος $\pi\delta\lambda$ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον^υ
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον^β
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον^Δ
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον^Δ
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον^β
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον^υ

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος $\pi\delta\lambda$ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον^υ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρβ΄ (102).

Ἦχος Δι - θ

Στίχ. α΄. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σωσον η μας

Στίχ. β'. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σωσον η μας

Στίχ. γ'. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σωσον η μας

Στίχ. δ'. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σωσον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο ο κ ο υ Σ ω τ ε ρ σω

σον η μα α ς

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμ' (145).

Στίχ. α'. Αἰνεῖ, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· φαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σ ο ν η μ α α ς Υ ι ε ε Θ ε ο υ ο α ν α

ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλλη λη λη ς ι α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλλη λη λη ς ι α

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλλη λη λη ς ι α

Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεὸς σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλλη λη λη ς ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τς αι ω ναςτων αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τε Θε ου α

θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι

α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη ναι

εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ

θε ν8 Μα ρι ι ας α τρεπτως ε ναν θρω πη σας
 σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να
 τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α
 α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και
 τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
 καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
 Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...
 Ἀντίφωνον Γ'. Ψαλμὸς ριζ' (117).

Ἦχος Γα ϕ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
 τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ε^{Γα} υ φραι νεσθωτα ου ρα νι α α γαλ λι α σθα
 τα ε πι γει ει α^{Γα} ο τι ε ποι η σε κρα τος εν βρα
 χι ο νι αυ του^{Πα} ο Κυ ρι ος ε πα τη σε τω θα να
 α τω τον θα α να α τον^{Γα} πρω το το κος των νε κρων ε γε
 νε το^{Πα} εκ κοι λι ας Α δου ε ρυ σα το η μας^{Γα}
 και πα ρε σχε τω κο ο σμω το με γα ε ε λε ε
 ος

Στίχ. β'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ε^{Γα} υ φραι νεσθωτα ου ρα νι α α γαλ λι ασθω
τα ε πι γει ει α^{Γα} ο τι ε ποι η σε κρα τος εν βρα
χι ο νι αυ του^{Πα} ο Κυ ρι ος ε πα τη σε τω θα να
α τω τον θα α να α τον^{Γα} πρω το τοκοςτων νεκρων ε γε
νε το^{Πα} εκ κοι λι ας Α δου ε ρυ σα το η μας^{Γα}
και πα ρε σχε τω κο ο σμω το με γα ε ε λε ε
ος^{Γα}

Στίχ. γ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Ε^{Γα} υ φραι νεσθωτα ου ρα νι α α γαλ λι ασθω
τα ε πι γει ει α^{Γα} ο τι ε ποι η σε κρα τος εν βρα
χι ο νι αυ του^{Πα} ο Κυ ρι ος ε πα τη σε τω θα να
α τω τον θα α να α τον^{Γα} πρω το τοκοςτων νεκρων ε γε
νε το^{Πα} εκ κοι λι ας Α δου ε ρυ σα το η μας^{Γα}
και πα ρε σχε τω κο ο σμω το με γα ε λε ο ο ο
ος^{Γα}

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-θ

ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
 μεν Χρι στω ω ω ω ω σω στον η μα ας Υι ε ε
 Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω
 ων

ὁ β΄ χορός:

ψαλλον τας σοι αλλη λη λη λη α

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος Γα-φ

Ε Γα Πα
 υ φραι νεσθωτα ου ρα νι α α γαλ λι ασθω
 τα ε πι γει ει α ο τι ε ποι η σε κρα τος εν βρα
 χι ο νι αυ του ο Κυ ρι ος ε πα τη σε τω θα να
 α τω τον θα α να α τον πρω το τοκος των νεκρων ε γε
 νε το εκ κοι λι ας Α δου ε ρυ σα το η μας
 και πα ρε σχε τω κο ο σμω το με γα ε ε λε ε
 ος

Τῶν Πατέρων.

Ἦχος πλδ Γα ρ

Υπερ δε δοξασιμενος ει Χριστε ο ο Θε ε
ος η ημων ο φωστηρας επι γης τρις πα
τερας ημων θεμελιωσας και δι αυτων
προς την αληθινην πιστιν παντας ημας οδη
γησας πολυ ευσπλαγχνε εδοξαα σοι

Εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος Δι θ

Προστασια των Χριστιανων ακαι αι
σχυντε μεσι τεια προς τον Ποιητην αμετα
αθετημη παριδης αμαρτων δεησεων
φωνας αλλα προφθασον ως αγαθη εις την
βοηθειαν ημων των πιιστως κραυγαζον
των σοι τααχυνον εις πρεσβειαν και σπεν
σον εις ικεσιαν η προστατευουσα

α ει Θε ο το κε των τι μων των σε ε ε

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος

α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος α α γι

ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μιν Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο ο ος

ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

Ἦ οὐ φάλτης.
Ἦχος πλὴν Νη ς

Ε υ φρανθη η τε ε πι Κυ ρι ι ον και α γαλ λι
α σθε δι ι και οι και καυ χα σθε παντες οι ευ θεις
τη καρ δι α

Μα κα ρι οι ων α φε θη σαν αι α νο μι
αι και ων ε πε κα λυ φθη σαν αι α μαρ τι αι

Ε υ φρανθη η τε ε πι Κυ ρι ι ον και α γαλ λι
α σθε δι ι και οι και καυ χα σθε παντες οι ευ θεις
τη καρ δι α

Μα κα ρι ος α νη ρ ος ου μη λο γι ση ται
Κυ ρι ος α μαρ τι αν ου δε ε σιν εν τω στο
μα τι αυ τς δο ο λος

Ε υ φρανθη η τε ε πι Κυ ρι ι ον και α γαλ λι
α σθε δι ι και οι και καυ χα σθε παντες οι ευ θεις

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

Πρὸς Τίτον Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

(Τίτ. γ' 8-15)

Τέκνον Τίτε, πιστὸς ὁ λόγος· καὶ περὶ τούτων βούλομαί σε διαβεβαιοῦσθαι, ἵνα φροντίζωσι καλῶν ἔργων προϊστασθαι οἱ πεπιστευκότες τῷ Θεῷ. Ταῦτά ἐστι τὰ καλὰ καὶ ὠφέλιμα τοῖς ἀνθρώποις· μωρὰς δὲ ζητήσεις καὶ γενεαλογίας καὶ ἔρεις καὶ μάχας νομικὰς περιίστασο· εἰσὶ γὰρ ἀνωφελεῖς καὶ μάταιοι. Αἰρετικὸν ἄνθρωπον μετὰ μίαν καὶ δευτέραν νουθεσίαν παραιτοῦ, εἰδὼς ὅτι ἐξέστραπται ὁ τοιοῦτος καὶ ἀμαρτάνει ὢν αὐτοκατάκριτος. Ὅταν πέμψω Ἀρτεμᾶν πρὸς σε ἢ Τυχικόν, σπούδασον ἔλθειν πρὸς με εἰς Νικόπολιν· ἐκεῖ γὰρ κέκρικα παραχειμάσαι. Ζηνᾶν τὸν νομικὸν καὶ Ἀπολλῶ σπουδαίως πρόπεμψον, ἵνα μηδὲν αὐτοῖς λείπη. Μανθανέτωσαν δὲ καὶ οἱ ἡμέτεροι καλῶν ἔργων προϊστασθαι εἰς τὰς ἀναγκαίας χρείας, ἵνα μὴ ὦσιν ἄκαρποι. Ἀσπάζονται σε οἱ μετ' ἐμοῦ πάντες. Ἄσπασαι τοὺς φιλοῦντας ἡμᾶς ἐν πίστει. Ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν· ἀμήν.

Ἀλληλούϊα (γ'). ᾠχος δ'. (Ψαλμ. μγ').

ᾠχος Δι

Α λλη η λ ς ἰ ἰ α Α λλη η ς

ς ἰ ἰ ἰ ἰ α Α α α α α λλη η η

λ ς ς ς ς ἰ ἰ ἰ ἰ α

Ὁ Θεός, ἐν τοῖς ὠσιν ἡμῶν ἠκούσαμεν , καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν

ἀνήγγειλαν ἡμῖν ἔργον, ὃ εἰργάσω ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν

εν η

 με ε ε ραις α α αρ χαι αι αι αι αις

Α λλη η λ ς ἰ ἰ α Α λλη η λ ς

ς ἰ ἰ ἰ ἰ α Α α α α α λλη η η

ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ο ξα α

σοι οι οι οι

Χερουβικόν. Γρηγορίου Πρωτοφάλτου.

Ἦχος ἰ̇ Γα ρ

Ο ι τα α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α Χε ε ε ε ε λε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ρου ου ου ου ου ου ου ου ου ου χε

ρου ου βι ι ι ι ι ι μ μ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ στι ι κω ω ως ει κο

νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ει κο νι ι ζον

τε ε ε λε ε ε ε ες και αι αι αι αι αι αι

αι αι χαι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι τη

η η η η η η η η η η και τη ζω ω ω ο

ο ο ο ποι οι ω ω Τρι α α α α α α α

α α α α α τρι α α α α α α α α

α α α α α τρι α α α α δι ι ι ι ι τον

τρι σα α α α α α γι ι τον τρι σα γι

ο ο ον υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ μνον προ ο σα α α α α α

δο ο ο προ σα α δο ο ον τε ε ε λε ε ε ε ες

πα α α α α σα α α αν τη η η η η ην

βι ι ι ο ο ο ο ο ο τι ι την βι ο τι ι

κη η η η η η η ην α πο θω ω ω με ε α α

πο θω ω με ε ε θα α α με ε ε ε ε ε

ε ε ε ε λε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι με ε ρι μνα α α ια α

α α αν

Ως τον Βα σι λε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε

βα α σι ι ι ι λε ε ε ε ε ε ε ε ε βα σι

λε ε α α α ^{Νη} α α α α ^{Γα} των ο ο ο λων
 υ πο δε ξο ο ο με ε νοι οι οι ^{Ζω} ται αις
 αγ γε ε λι καις ^{Ζ'} α ο ρα α τως δο ρυ φο
^{Δι} ρου ου μενον τα α α ξε ε ^{Γα} σι ι ιν ^Γ Αλ λη λου
 ι α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α ^Γ

Λειτουργικά, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, Ἦχος Γα ρ

Κ υ ρι ε Ε λε ε η σον ^Γ

Κ υ ρι ε Ε λε ε η σον ^α

Κ υ ρι ε Ε λε ε η η σον ^α

Κ υ ρι ε Ε λε η σον ^Γ

Π α ρα α σχϑ Κυ υ υ ρι ε ^Γ

Π α ρα σχϑ Κυ υ υ υ ρι ε ^α

Π α ρα α σχϑ Κυ υ υ ρι ι ε ^α

Π α ρα σχϑ Κυ υ ρι ι ε ^Γ

Π α ρα α α σχϞ Κυ υ υ ρι ε

Π α ρα σχϞ Κυ υ υ ρι ι ε

Σ οι Κυ ρι ι ε

Κ αι τω Πνευμα τι ι ι σϞ

Π α τε ε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε ε ευ

μα Τρι α δα ο μο Ϟ Ϟ σι ο ον και α

χω ω ρι ι ι στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

* * *

Ε λε ον ει ρη η η η νης θυ σι αν αι
νε σε ως

Κ αι με τα τϛ πνευ μα το ο ος σϛ

Ε χο μεν προς τον Κυ υ υ ρι ι ον

Α α ξι ο ον και αι δι και αι αι ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ος Σαβ
βα ωθ πλη η ρης ο ϛ ρα νο ος και η γη της

δο ο ο ξη ης σϛ Ω σαν να εν τοις υ

ψι ι ι ϛοις ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με

νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ϛ Ω σαν

να α α εν τοις υ ψι ι ι ι ϛοις

Α α α μη η η η ην

Α μη η η η η η η η ην

Σ ε ε ε υ μνϛ ϛ ϛ ϛ ϛ μεν σε Ευ λο

γϛ ϛ ϛ με ε ε εν σοι ευ χα ρι ϛ ϛ ϛ με εν

Κυ υ ρι ε και δε ο με θα α α σϛ ϛ

ο Θε ο ος η η η μων

Ἐτονίσθησαν τῇ κε΄ Ἰουνίου , α΄ Ἡ ἡ ἐν Καφενειῶ «Λιστόν» τῆς Κερκύρας.

I.A.

Ἄξιον ἐστὶ, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου, Ἦχος Γα ρ

A Γα
ξι ι ον ε ε σιν ω ως α λη η θω ω
ω ω ως μα κα α ρι ι ζει ειν σε ε
ε ε τη ην Θε ε ο το ο ο κον την α α
ει μα α κα α α ρι ι ι ι σο ον και
Πα να α μω ω μη η το ο ο ον και μη
η τε ε ε ε ρα α τθ Θε ς ς ς η η η
μων την τι ι μι ω ω τε ε ε ραν τω ων
Χε ρθ ς βι ι ι ιμ και ε εν δο ξο ο
τε ε ε ε ρα α αν α συ υγ κρι ι ι ι τω ω
ω ως τω ων Σε ρα α φμι την α δι α
α φθο ο ο ρως Θε ο ο ο ον Λο ο ο ο
γο ον τε κθ ς ς σαν την ο ο ον τω ω ωως

^{Γα}
 Θε ο ο το ο ο ο ο ο ο κον ^Ν σε ε ε
^{Νη}
 με γα α λυ υ υ υ νο ο ο ο ^Χ με ε
^{Γα}
 ε ε ε εν ^Ν

Ἐτονίσθη κέ Ἰουνίου , α ἤ ἠ ἐν τῷ ἀεροδρομίῳ Κερκύρας.
 I.A.

Ἄξιόν ἐστιν. Πέτρου Ἀγιοταφίτου.

Ἦχος ἰ Γα ϕ

^{Νη} **Α** ξι ι ο ο ν ε στι ι ι ι ν ω ω ω ω ως
^{Γα}
 α λη η η θω ω ως ^{Πα} μα κα ρι ι ζειν σε ε
^{Νη}
 τη ην Θε ε ο το ο ο ο κον ^Π την α α
^{Γα}
 ει ει μα κα α α ρι στον και πα να μω ω ω
^{Πα}
 ω ω μη η το ο ο ν και μη τε ε ρα α τθ Θε ε
^{Νη}
 ς ς ς ς ς η η η η μων ^Π την τι ι μι ι
^{Γα}
 ω τε ε ε ε ραν ^{Κε} τω ω ν Χε ε ρ ς ς βιμ ^Ν
^{Γα}
 και εν δο ξο τε ε ε ραν ^{Πα} α συγκρι ι ι ι τω στω ω ν
^{Νη}
 Σε ε ε ε ε ρα α α α φιμ ^Π την α α δι ι
^{Γα}
 α φθο ο ο ο ρω ς ^{Κε} Θε ο ν Λο ο ο ο γο ο ν

τε ε ε κ ϑ ϑ ϑ σαν την ον τως Θε ο ο το
 ο ο κο ον σε με γα α λυ υ υ υ υ νο ο ο
 με ε ε εν

Θεοδώρου Φωκαέως, ἤχος ἰβ̣ Γα

A ξι ον ε στιν ω ως α λη η θως μα κα
 ρι ζει ει ει ει εν σε την Θε ο ο το ο ο ο κο ον
 την α ει μα κα ρι στο ον και πα να μω μη η
 το ον και μη τε ρα τϑ Θε ε ϑ ϑ η η μων
 τη η η η ην τι μι ι ω τε ε ε ε ραν
 τω ων Χε ε ρ ϑ ϑ βιμ και αι ε εν δο ξο
 τε ε ε ρα αν α συγ κρι ι τως τω ων Σε ε ρα α
 φιμ τη η η η ην α δι ι α φθο ο ο ο
 ο ο ρως Θε ο ο ον Λο ο γο ο ον τε
 κ ϑ ϑ ϑ σα α αν την ον τως Θε ο ο το
 ο ο ο ο κο ο ον σε με γα α λυ νο ο ο
 με ε ε εν

Κοινωνικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Γα ρ

Γα
Α ι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
Πα
ναι ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
νη Γα
ρει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
αι ναι ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
ο
Πα
ο
νη Γα Δι
υ
υ
Γα Δι
υ
Γα Δι
υ
τον κυ
τον κυ υ

θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νθ ς ς ς εν
τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Πλη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
ως σθ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
ξαν σθ ο τι η ξι ω σας η μας των α
γι ων σθ με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σθ
Α λλη λθ ι α Α λλη λθ ι α Α λλη
λθ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Χ **Ε** ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με
νον α πο τθ νυν και ε ως τθ αι ω ω νος (δεις)

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη
με ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τθ νυν και ε ως

τῶν αἰωμάτων τοῦ οὐρανοῦ